

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:2614

av Finn Bengtsson (M)

Sysselsättning för unga med fysisk funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna till utökat stöd för unga med fysisk funktionsnedsättning att få rätt till sysselsättning i enlighet med LSS intentioner och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund

I början av 1990-talet infördes rätten till daglig verksamhet för funktionshindrade inom ramen för den då nya lagen, LSS. Detta var ett stort framsteg för alla med funktionsnedsättnings rätt till större delaktighet på lika villkor med alla andra medborgare i samhället.

Det fanns i förlängningen till införande av LSS att alla som omfattades av lagen skulle få rätt till sysselsättning, en ambition nog så viktig idag med ett ökat utanförskap inte minst hos de som uppbär aktivitetsersättning och där förankringen på en arbetsmarknad tyvärr ser ut att bli alltmer avlägsen för alltför unga med funktionsnedsättningar på väg mot vuxenlivet.

Men i och med LSS införande med en ambition om sysselsättning för alla som hade behov för detta, så poängterades att frågan inte var aktuell när lagen infördes på grund av kostnaderna förknippat med detta men skulle prövas när den ekonomiska situationen så medgav.

Motivering

Genom de successivt förbättrade statsfinanserna i Sverige sedan 1990-talet har mycket riktigt en utvidgning av rätten till sysselsättning diskuterats, men då endast för personer med olika spektrum av psykiatriska funktionsnedsättningar.

En person som varken har en diagnosticerad exempelvis utvecklingsstörning, annan begåvningsmässig funktionsnedsättning efter hjärnskada, eller för den delen autism eller annat som räknas bland de neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, kan ens som ung vuxen påräkna sig rätt till daglig verksamhet enligt LSS utan istället till det som kommunen kan erbjuda. Detta innebär att personer med även omfattande fysiska funktionsnedsättningar inte är aktuella för det stöd för sysselsättning som förhoppningsvis LSS syftar till att uppnå nu när ekonomin kanske så medger.

Inte så att de med psykiatriska funktionsnedsättning ska bli utan rätt till sysselsättning, men det måste vara på lika villkor för alla med funktionsnedsättning. Då får man i dessa pågående diskussioner inte glömma bort att även unga med främst fysiska funktionsnedsättningar måste kunna komma i åtnjutande av samma förmåner som de som har psykiatriska problem.

När jag under föregående riksmöte förde upp denna fråga i en motion, så avslogs den av utskottet med motivationen att ”Utskottet ser fram mot regeringens ovan redovisade arbete med att förstärka möjligheten till arbete och sysselsättning och utgår från att regeringen agerar skyndsamt”.

Visserligen finns ett visst engagemang från regeringens sida vad gäller arbetsmarknadspolitiska åtgärder i syfte att förstärka möjligheterna till arbete och sysselsättning, även om effekten av dessa i sig kan ifrågasättas. Men när det inom ramen för LSS för att förstärka möjligheten för sysselsättning för unga med fysiska funktionsnedsättningar så går arbetet av budgetprocessen att döma snarare åt motsatt håll. Det förefaller bli än mindre satsningar på LSS än tidigare, vilket enligt min mening inte är förenad med en förstärkning av möjligheterna för sysselsättning av unga med fysiska funktionsnedsättningar enligt intentionerna i LSS. Utskottets förhoppningar i samband med avslag på yrkande i denna riktning tidigare verkar alltså att ha grusats i och med den budgetproposition som nu troligen antas av riksdagen i höst. Jag vill därför att utskottet ser över om den gemensamma förhoppning om utökad stöd för unga med fysiska funktionsnedsättningar att få rätt till sysselsättning i enlighet med LSS intentioner som vi hade förra året, och som utskottet då utgick från att regeringen agerade skyndsamt i,

verkligen har etablerats. Jag vill också för säkerhets skull att riksdagen med bifall av denna motion ger riksdagen det tillkänna.

Finn Bengtsson (M)